

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

KÖLTSÉGCSÖKKENTÉS?

HIVATALOSAN 10 SZÁZALÉKKAL CSÖKKENNEK A LAKOSSÁGI GÁZ- ÉS VILLANYÁRAK. A GYAKORLATBAN NEM MARAD TÖBB A PÉNZTÁRCÁKBAN. NEM CSAK A BANK, DE A PÉK ÉS A HENTES IS „TOVÁBBADJA” A RÁJUK TERHELT KÖLTSÉGEKET. UTÓBBIAKNAK MÉG SZÜKSÉGÜK IS VAN RÁ.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

PÉNZ, IDŐ, TÜRELEM ÉS EMBERSÉG

Hát igen! Ez a hét sem telt egy kis cigányozás nélkül. A cigányozás vagy zsidózás a magyar politikai elitnek olyan, mint az élővilágnak a levegő: létezni sem tudnak nélküle. Gondolj csak bele! Ha Bayer Zsolt nem írja meg cikkét a cigányokról a Magyar Hírlapban, most azt kellene magyaráznia, hogy a kormány minden erőfeszítése ellenére, mi a fenéért élünk ilyen szarul. Ez persze nem egy túl hálás téma, amivel aligha lehet Pulitzer-díjat kapni, de még egy miniszterelnöki kézrázást sem. De így egészen más! Jól beolvastunk a cigányoknak, ezt csípi a magyarok, s ezt még a Jobbiknak sem lesz egyszerű überelni. Így kell ezt csinálni, magyar testvéreim!

De folytatom! Ha Bayer Zsolt nem írja meg ominózus cikkét, mihez kezdene a parlamenti ellenzék? Mi ellen tüntetnének? A munkanélküliség ellen? Az nem jó, mert ebben legalább annyira sárosak, mint a Fidesz-kormány. A korrupció ellen? Ez már jobb ötlet, de ezzel nem mehetnek normális emberek elé, hiszen a Sukoro-ügyben éppen az ő embereiket vallatják. A cigánykérdés, a kisebbség, az emberi jogok - na, az igen! Erről lehet nyilatkozni, lehet szidni a kormányt, lehet az amerikai követséghez rohanni.

Tudod, a szomorú az, hogy ettől még semmi, de tényleg semmi sem változik. Az iskolákban minden évben több lesz a cigánygyerek, minden évben néhány településen többségbe kerül a cigánylakosság. A bűnözők között

egyre több lesz a „roma-identitású állampolgár”. Megoldás pedig nincs.

Bayernnek egyetlen dologban igazat adok. Beszélni kell a témáról! Ma nem beszélnek róla. Miért nem beszél róla a politikai elit? Nos, azért nem, mert tudja, hogy a cigánykérdés megoldásához, sőt már a feszültség enyhítéséhez is mélyreható változásokra lenne szükség. Ezt azonban a politikai elit, sem a konzervatív része, sem a szocliberális része, nem vállalja be.

A XX. századi magyar történelem mutatott fel megoldási kísérleteket. A Jobbik azért hozakodik elő folyamatosan a csendőrség ötletével, mert azt hiszi, hogy erőszakkal meg lehet oldani a kérdést. Pedig nem sikerült Horthynak sem, de mondok durvábbat: Hitlernek sem. A csendőrség, a koncentrációs tábor nem megoldás! Ezt pontosan tudják a Jobbik vezetői, de abban bíznak, hogy ebben az országban már senki sem emlékezik a valós múltra, és korlátlanul lehet az embereket hülyíteni, és legpiszkosabb indulataikat gerjeszteni.

De vegyünk egy másik történelmi kísérletet! A szocializmus négy évtized alatt sok mindennel próbálkozott. Nem mondanám, hogy megoldotta a kérdést, de emberi, elfogadható feltételeket teremtett, és ez sejtette a hosszú távú megoldást is. Kötelezte a cigányt, hogy dolgozzon. De nem csak kötelezte, hanem értelmes munkalehetőségeket is teremtett neki. A cigány a szerény képzettségével is talált munkát az építőiparban, a mezőgazdaságban. Igen talált, mert volt építőipar, volt mezőgazdaság. Ma egyik sincs.

A szocializmus iskolába küldte a

cigánygyereket. Nehogy azt hidd, hogy egyszerűen ment. Nehéz volt, de a szocialista állam megpróbált komplex módon hatni a cigányság tudatára. A cigánygyerek nem csak az iskolában tanult, hanem tanult a munkahelyen, a hadseregben is. Ha a munkahelyén azt látta, hogy tiszta munkaruhát kap, hogy van fürdőhelység, üzemi étkezde, akkor elkezdett gondolkodni: így is lehet élni! Ha a cigánygyereket besorozták, a laktanyában általában jobb körülmények közé került, mint amit otthon látott. És ő is elkezdett gondolkodni.

A szocializmusban is voltak olyanok, akik a cigányputri problémáját buldózerekkel akarták megoldani. Igen, voltak ilyenek is. De nem ők határozták meg a hivatalos politika viszonyát a cigánysághoz.

Voltak olyan tanárok, akik nem sajnáltak egy-egy pofont a cigánygyerektől. A cigánycsalád pedig válaszul nem fenyegette meg a tanárt, mert a tanárnak volt tekintélye, az állam mögötte állt. Mindenkinek van egy-egy sztorija arról, hogy a helyi rendőr már megelőzés céljából is elővette a gumibotot. A cigány, ha nem is örült neki, de elfogadta, mert tudta, hogy a rendőr mögött szilárdan ott áll nem csak az állam, de a társadalom is. És ő ettől a társadalomtól mást is kap.

A szocializmus üzenete végtelenül egyszerű volt. Azt mondta cigánynak: tudom, hogy te más vagy. Tudom, hogy sok minden a véredben, a génjeidben van. De te is dolgozó vagy, te is ember vagy. Ezért emberszámba veszek, emberként bánok veled.

Végül is négy dolog kell a megoldáshoz: pénz, idő, türelem és emberség. De nem külön-külön, hanem együtt. A szocializmus képes lett volna megoldani a cigánykérdést, mert emberséges volt. Ez volt a lényege. De kevés volt az idő, szegény volt az ország, ezért nem minden sikerült. A mai tőkés rend képtelen megoldani. Lehet, hogy egyszer több lesz a pénz, de emberségből nem lesz több, mert a kapitalizmus embertelen.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Franciaországnak a katonai beavatkozással Maliban „nincs más célja, mint a terrorizmus elleni harc” – mondta Francois Hollande a hivatalába összehívott védelmi tanács ülését követően.

Munkáspárt: Budapestről aligha lehet vállalkozni arra, hogy igazságot tegyünk egy afrikai ország polgárháborújában. Egyben azonban lehet véleményt alkotni: nem jó, ha az egykori gyarmattartó visszatér bűnei helyszínére, bombáz és lövet. Nem az ENSZ, nem az Afrikai Unió, hanem Franciaország. A jobboldali Nicolas Sarkozy líbiai kalandja után a szocialista Hollande is a háborúban látja az egyetlen eszközt, ami eltereli a franciák figyelmét a hazai gondokról.

2. A Vajnai Attila vezette Magyarországi Munkáspárt 2006 részt szeretne venni az ellenzéki tárgyalásokon.

Munkáspárt: Olyan ez, mint amikor a kezdő örömszerző valamelyik autópálya mellett árat sem kérve vállal fuvar. Vajnai Attila szervezete felajánlkozott azoknak, akik minden egyes pillanatban leszögezik, hogy az antifasiszta harc szép, de csak kommunista-mentesen. Letérdelt azok elé, akik számára csak és kizárólag a multinacionális cégek érdeke a szent. Támogatni akarja azokat, akik magyar katonákat küldenek meghalni Afganisztánba. Gyurcsány, Bajnai, MSZP és néhány korábban odaért csatlós – ez az ellenzékiek nevezett összefogás, amelyhez Vajnai elnökek csatlakozni akarnak. A 2006-os szervezet tavaly már lelkesen vonult fel október 23-án, akkor úgy tűnt, ennél lejjebb már nem lehet jutni. A jelek szerint most sikerült. Azon pedig már se sírni, se nevetni nincs mit, amikor felajánlkozó közleményük végén megjegyzik: „nem hagyjuk, hogy az ellenzéki összefogás megismételje a múlt hibás, neoliberais gazdaságpolitikáját, ami ismét csödhöz vezetne.” Hát hogyné. Nyilván nagyon nagyot fognak csapni a szocialisták tápláló kezére...

3. Gyurcsány Ferenc az ellenzéki szövetség győzelme esetén mindenki számára bevezetné a havi „pár ezer forintos” tandíjat és eltörölné a „büntető jellegű” bankadót.

Munkáspárt: Ehhez tényleg szükséges bármilyen kommentár?

4. Egy évvel azután, hogy a kormány bejelentette, szakít a Microsofttal, és a teljes magyar köz- és felsőoktatást átállítja az ingyenesen elérhető, nyílt forrású szoftverekre, az Orbán-kabinet stratégiai megállapodást írt alá az amerikai óriáscéggel.

Munkáspárt: Ennyit a Fidesz gazdasági szabadságharcáról, a kis- és középvállalkozók támogatásáról, a multik korlátozásáról. A Fidesz baloldali jelszavakkal kampányolva nyert 2010-ben, eleinte próbálta rendszabályozni a tőkét, mára eljutott az egyszerű kiszolgálásig. Az MSZP magát baloldalinak vallva már nem is beszél a mindent leigázó tőkés-csoportok elleni

küzdelemről, gondoljanak bele, így mi lesz, ha nyernek? A Fidesz és az MSZP ugyanaz, tőkés párt, oligarcha és multi érdekeket szolgálva. Aki azt mondja, az egyik kisebb rossz, mint a másik, az ő érdeküket szolgálja.

5. A hétfő reggeli csúcsidőben is folyamatos havazással magyarozta a Budapesti Közlekedési Központ vezérigazgatója, hogy – mint fogalmazott – jelentős nehézségek adódtak a fővárosi közlekedésben. Vitézy Dávid szerint, ha ugyanennyi hó vasárnap délután esik le, akkor nem fordul elő, hogy lehetetlenné válik az eljutás a munkába és az iskolába.

Munkáspárt: Egyetértünk, sőt, ha augusztus közepén hullik ennyi hó, még kisebb lett volna a fennakadás. Viszont bocsánatkérés ide vagy oda, több ezer ember nem tudott eljutni a munkahelyére pusztán azért, mert a Vitézy úr által megbízott (azaz nem állami) cég költségcsökkentés okán negyedannyi gépet sem indított el, mint amennyire szükség lett volna. Újabb kiváló példája annak, hogy a bársonyszékből mennyire „megtisztelik” az embereket, még akkor is, amikor – most éppen a meteorológiai – előrejelzés a rendelkezésükre állt. Őket nem rúgják ki késésért... Az a baj, hogy másért sem. Pedig kellene.

6. 656 embert rúgnak ki a MOL-tól. A Dunai Finomítóból 92 dolgozót rúgnak ki eddig, de 2013 második negyedévéig még folytatódhatnak az elbocsátások, a finomítóban várhatóan még az első negyedévben elbocsátják a második csoportot is – mondta Galambos László, a MOL finomításigazgatója.

Munkáspárt: Jó lett volna azt gondolni, hogy ha már milliárdokat költöttek a MOL-tulajdonrészre, legalább az ott dolgozó emberek munkahelyét képesek lesznek „baráti szavakkal” megtartatni. Sajnos a „rész” az kis rész, a tulajdonost meg a profit érdekli, nem a hazai termelés. Majd 700 ember innentől nem tud benzint venni? Sebjaj, majd emelnek az árakon.

7. A Nemzeti alaptantervet úgy kell végrehajtani, hogy az igazságosság és a gazdaságosság szempontjai egyaránt érvényesüljenek - jelentette ki Hoffmann Rózsa oktatásért felelős államtitkár. Hangsúlyozta: a közoktatás megújulásának eredményeként az iskolában a gyerekek olyan alaptudást szereznek, amellyel jól tudnak tájékozódni a mindennapokban, és megfelelnek a modern társadalom kihívásainak.

Munkáspárt: Amíg iskolák bezárásáról, képzések kizárólag fizetősé tételéről beszélünk, az igazságosság fogalma fel sem merülhet. Amíg a főiskolai alapszakokon szerzett diplomákkal esélytelen munkához jutni, alaptudásról és kihívásoknak megfelelésről szó sincsen. Az nem gazdaságosság, hogy felveszünk fizetős képzésbe bármennyi embert, hogy pénz folyjék a kasszába. Nos, igen, nehéz ott tervezni, ahol nem tudjuk, holnap lesz-e még állás. A minőségi tanításról viszont azokat kéne kérdezni, akik értenek is hozzá.

A REZSICSÖKKENTÉST KAMATOSTUL HAJTJÁK BE

Az Orbán-kormány nagyvonalú királyi kegyként jelentette be a rezsiköltségek csökkentését. A tízszázalékos energiaár-csökkentés azonban hiába csak a lakosságra vonatkozik, a vállalatok azonnal átterhelnek mindent az emberekre. Ez ellen nem tesz semmit sem a kormány, így már most emelkedésnek indult a kenyér és a hús ára, de drágulni fog többek között a sör is.

A tízszázalékos rezsicsökkentés a Fidesz reklámfogása, nem több látszatz megoldásnál. A kormány ugyanis nem az áram- és gázszolgáltatók működési szabályain, adóztatásán változtat, pláne nem veszi állami kézbe a kulcsfontosságú cégeket. De még csak nem is valamilyen környezetkímélő zöld megoldásban gondolkodik, már nem támogatja például a házak jobb hőszigetelését és a nyílászárók cseréjét, amely önmagában átlagban 40-60 százalékos költségmegtakarítást eredményezne. Mindössze kivét egy extrasarcot, amelyet ráadásul nem is az energiaceggekkel fizettet meg – hogy is merné, hiszen zömük külföldi kézben van –, hanem egyszerűen áthárít a vállalkozói szektorra.

A rezsiköltségek több lépésben való csökkentése végeredményben sem az ország energiaszámláját, sem energiafüggőségét nem mérsékli, és a lakosság terhei is csak látszólag csökkennek. Hiszen az elfogyasztott energiáért valahogy, valahol mindenképp fizetni kell.

Sőt, a most kieső összeget rövidtávon is beszédhetik a lakosságtól. A szolgáltatók ugyanis veszteségeiket a nagyfogyasztók terheinek növelésével csillapíthatják. A vállalati szegmensben végrehajtott áremelés pedig előbb-utóbb a háztartásokon csapódhat le. Hiszen ha a pék drágábban tudja csak megsütni a kenyeret, akkor többet is kér érte.

DRÁGUL A KENYÉR

A pékek 20-25 százalékkal emelnék a pékáruk árát. Septe József, a Pékszövetség elnöke szerint bizonyos mértékű áremelés már most tapasztalható. A drágulás oka az energiaszámla megugrása mellett, hogy nőttek az alapanyagárak, főleg a liszté, emelkedtek a szállítási, logisztikai költségek, emellett a minimálbér-emelés is negatívan hatott az ágazatban dolgozó vállalkozásokra. Septe állítja: az ágazatot csak egy legalább 20 százalékos mértékű áremelés húzná ki a bajból, és ez sem jelentene extra profitot, csak stabil termelést.

DRÁGUL A HÚS

A sertés- és baromfikészítmények esetében is elkerülhetetlennek tűnik az áremelés. A Világgazdaságnak nyilatkozó Raskó György szerint a baromfi- és sertéshús-készítmények esetében hozzávetőleg 5 százalékos drágulásra lenne szükség, kérdés azonban, hogy a termelők az áremelésre irányuló igényüket érvényesíteni tudják-e kereskedelmi partnereiknél. Az agrárközgazdász a lapnak elmondta: a vágósertés ára ugyan az elmúlt időszakban 410 forintról 385 forint körülire csökkent, ez azonban nem segít a húsiparon, hiszen ez még mindig magas. Raskó szerint egy számottevő forintgyengülés némileg javíthatna az exportáló húsipari és baromfiipari feldolgozók helyzetén.

Bárány László, a Baromfi Terméktanács elnökségének tagja szerint a húsiparban tapasztalható feszültség mára a baromfiszektorra is jellemzővé vált. A magas takarmányárak drága élőbaromfit eredményeznek, a

fogyasztók azonban nem tudják, és nem is akarják a drágább terméket megfizetni. A szektor termelői – különösen a csirke- és pulykahizlalással foglalkozók – bezárják üzemeiket, hónapok kérdése, és a feldolgozók egy része is be fog zárni – vélekedett. A bezárások pedig ismét elbocsátásokat vonnak maguk után.

DRÁGUL A SÖR

A magyarországi söripiac a megnövekedett költségek és adóterhek miatt nem tudja elkerülni az áremelést – nyilatkozta Dele Ajayi, a Heineken Hungária vezérigazgatója. A gazdasági környezetet elemezve, a Heineken Hungária vezérigazgatója kifejtette: a söripar különleges helyzetben van, hiszen több speciális adónemmel is kalkulálnia kell. Az áfa és jövedéki adó mellett ilyen a környezetvédelmi termékdíj, de az iparágat sújtja a nemrégiben bevezetett népegészségügyi termékdíj, közismerten a chipsadó is. Ezen adónemek mindegyike nőtt, ami nyilvánvalóan nehéz helyzetbe hozta az egész iparágat.

Mivel a kormány lényegében semmit sem tesz az ellen, hogy a multik ne terheljék át a költségeket, támogatott magyar termelés pedig nincs, drágulás lesz itt is, s másutt is, ahol áramot vagy gázt használnak. Azaz szinte mindenhol.

A BANKOK MINDENT AZ EMBEREKRE VERNEK

A készpénzfelvétel szinte mindenhol drágább lett, a nullás számlák eltűnőben vannak, egyes bankok már a hagyományosan ingyenes tranzakciónak számító kártyás vásárlásnál is áthárítják a közterhet. A piaci szereplők – a kormány korábbi kommunikációjával ellentétben – még részben sem „nyelik le” a tranzakciós illetéket, az idei év elején szinte valamennyi hitelintézet emelte a díjait. Amit már most látni lehet, a korábban hűzótermékeknek számító „nullás” számlák szinte kivétel nélkül eltűntek a kínálatokból.

A Citibank egy az egyben áthárítja a 0 forintos számlacsomaggal rendelkező ügyfelekre az illetéket, a Raiffeisen „díjnulázójánál” a készpénzfelvétel és az internetes átutalás lett fizetős. A korábban nemzetközi hálózatában is díjmentes készpénzfelvételt propagáló UniCredit Bank január 2-tól érvényes kondíciós listájában még díjmentesek ezek a szolgáltatások, februártól azonban már ez a bank is áthárítja a terhet az ügyfelekre, itthon és külföldön is fizetni kell majd ezért a szolgáltatásért.

A kártyás készpénzfelvétel szinte minden egyes banknál drágul, vannak azonban olyan pénzügyintézetek, amelyek a korábban hagyományosan ingyenes tranzakcióként számon tartott kártyás vásárlásnál is áthárítják a díjat. Így tesz például a Budapest Bank és a Raiffeisen is, amelyek egyes számlacsomagjaiknál átterhelik ezt a költséget az ügyfélre. A Raiffeisen januárban még csak 1 ezreléket számított fel, februártól azonban 2 ezreléssel többre kerül majd minden vásárlás ennek a banknak a kártyáival.

A bankok többségénél azonban a kártyás vásárlás egyelőre marad ingyenes szolgáltatás, ez azonban nem azt jelenti, hogy a költségeket más módon nem próbálják meg mégis az ügyfeleken érvényesíteni. Vannak olyan hitelintézetek, amelyeknél a számlavezetés díja emelkedik, és olyanok is, amelynél a kártyák éves díja nőtt meg.

Mivel a bankoknak a jogszabályok szerint 60 nappal a hatályba lépés előtt kell közölniük a tranzakciós listáikat, és az Országgyűlés végül a tavalyi év végén az eredetileg tervezettnél magasabb közterheket szavazott meg, februártól a piaci szereplők egy része még tovább emeli a díjakat.

FELÉLJÜK A JÖVŐT

A felmérések szerint a magyar cégek többsége az idén kevesebbet költ informatikai fejlesztésekre. Az ok egyszerű: nem telik rá! A kormány nem támogatja a kis- és középvállalkozásokat. Nincsenek nagy állami programok, amelyekhez csatlakozhatnának. Az állam túl sok pénzt von el a magyar vállalatoktól. A világ eközben rohamosan fejleszti az informatikát. Nekik lesz jövőjük, mi feléljük a sajátunkat.

A magyar cégek többsége a tervek szerint nem növeli informatikai költségvetését ebben az évben, 34 százalék pedig csökkentéssel számol – derül ki az IFUA Horváth&Partners vezetési tanácsadó és a Budapesti Corvinus Egyetem Információs Erőforrás Kutatóközpontja által végzett NavigáCIO felmérésből.

Az MTI-hez hétfőn eljuttatott tájékoztatás szerint a felmérés során a válaszadók 59 százaléka stagnálást prognosztizált, negyede kismértékű, 14 százaléka pedig jelentős, 10 százalék fölötti csökkenéssel számol az idén, és mindössze egy cég tervezi növelni informatikai költségvetését. A NavigáCIO kérdéseire 33 elsőszámú IT vezető válaszolt, meghatározóan ismert nagy- és középvállalatok, illetve hasonló méretű közszolgálati intézmények képviselőit. A felmérés készítői

az előző években is hasonló tendenciát regisztráltak: 2010-ről 2011-re az akkori válaszadók csaknem felénél csökkent az IT-keret, majd 2011-ről 2012-re is ez volt az arány. A válaszadók 70 százalékánál létszámstop van, egyharmaduk pedig el is bocsát informatikusokat. Jellemző az átszervezés is, ami 27 százalékánál már megtörtént, 47 százalékánál pedig most van folyamatban.

Feléljük a jövőt. Források hiánya okán visszacsempészódik a táblás könyvelés, a logarlécen történő műszaki irányítás. Azzal, hogy a gazdasági egységek kénytelenek az informatikai bázisaik fejlesztéseit visszafogni, esetenként leállítani, annak egyenes következménye lehet, hogy a világ gyorsvonati sebességgel elhúz mellettünk. Ez is következménye a kormány gazdaságpolitikájának.

KOMMUNISTA – A KÖZÖSSÉGI ERŐ

Minap egy olvasónk megosztotta velünk gondolatait. „Jelenleg az Önök programja a legjobb, sőt talán az egyetlen, amely megmenthetné a maradék Magyarországot.” Mielőtt elbízott volna magunkat, sietve hozzátette: „Amint meglátom a szórólapjukat, gondolkodás nélkül dobom ki a kukába... Nem vagyok hajlandó elolvasni a programjukat, mert borsódzik a hátam már a kommunizmus szó hallatán is!” Olvasónk szerint a Munkáspárt mai programjával akár nyerni is lehetne, de ez a fránya név akadály.

Nem régen ment a moziban Woody Allen „Rómának szeretettel” című bájos filmje. Allen kifigurázza az amerikai értelmiségi gondolkodásmódot, érezteti a nagy szavak mögött meghúzódó szellemi sivárságot, tudatlanságot, sőt butaságot. Az amerikai zenekritikus, akit maga Woody Allen játszik, dühös amiatt, hogy a lánya egy olasz fiúba szerelmes, aki ad a szakszervezetek véleményére, nem szereti a kapitalizmus hülyeségeit, vagyis amerikai szemmel nézve „kommunista”. Fiatal koromban én is kommunista voltam, mondja, de sohasem szerettem a fürdőszobán osztozkodni. Igen, sokaknak a kommunizmus azt jelenti, hogy meg kell osztani másokkal azt, amim van, a pénzt, a feleséget, vagy – ad absurdum – a fürdőszobát.

Hasonló kedves és a butaságot nyilvánvalóan leleplező kijelentést mai magyar filmekben ne is próbálj keresni! Nincs! A mai magyar tőkés elit utálja, gyűlöli a kommunista szót is, nemhogy a kommunizmust. Persze, ők is jártak iskolába, és ők is tudják, hogy a kommunizmus a latin communis szóból jön, ami nagyjából annyit tesz, mint közös, közösségi. A kommunista ennek alapján nem más, mint a közösségi társadalom híve.

A közösségi társadalom pedig valós alternatíva az olyan társadalmakkal szemben, melyek az individualizmusra, a pénz uralmára épülnek. Az volt az őskeresztények korában. Az volt a kapitalizmus születésének pillanatában, amikor az utópisták úgy gondolták, hogy elég a megtermelt javakat jobban, igazságosabban elosztani, s minden gond megoldódik. Ma már tudjuk, hogy semmi sem változik, ha a tulajdonviszonyokat

nem változtatjuk meg. Ha a bank, a gyár, a föld egyes embereké, és nem az egész társadalomé, akkor a bank, a gyár, a föld mindig az egyes emberek javát fogja szolgálni.

A magyar politikai elit gyűlölete nem (csak) a latinos műveltség hiányából származik. Ők pontosan tudják, hogy Magyarországon már volt egyszer olyan rendszer, amelyben a bank, a gyár, a föld az egész társadalomé volt, és az emberek élhettek. Azt is tudják, hogy egyre többen vágnak valami ilyesmire, mivel a mai Magyarországon csak kevesek számára van élet. A többiekre a munkanélküliség, a nyomor, a külföldre költözés vár.

Ez év januárjától törvényben tiltottak be minden olyan utcanévet, ami kapcsolódik a múlthoz. Szervezetek nevében sem szerepelhet olyan kifejezés, „amely a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerrel közvetlenül összefüggésbe hozható”. Érdekes ez az egyes szám. A Népköztársaságot nyilván ilyennek tekintik, de ha a XX. században csak egy volt, akkor Szálasi nyilas uralma a demokrácia megtestesülése volt?

A magyar politikai elit persze viselkedhetne másként is. Az EU

minden országa tőkés, mégsem tiltják a kommunista gondolatot. Harcolnak el-lene, de nem tiltják. Putyin Oroszországa is tőkés ország, de bárki viselhet vörös csillagot, dicsérheti a szocialista múltat, és nem csukják börtönbe. Ő is harcol a múlt, és a kommunisták ellen, de biztos a saját hatalmában. A magyar politikai elit foggal-körömmel ragaszkodik a hatalmához. Érti a gyengeségét, ezért fél.

Nagy elődeink 1918 novemberében olyan pártot hoztak létre, amely az első világháború nyomán létrejött válság megoldását a tőkés társadalom megdöntésében, a munkás-paraszt hatalom megteremtésében látta. A néven nem sokat vitatkoztak, mert szinte adott volt: ők a közösségi társadalom hívei, akkor pedig kommunisták.

A XX. század során a kommunisták, a közösségi társadalom hívei sokféle elnevezéssel működtek. Alkalmazkodtak a kor sajátosságaihoz, de céljaikat, lényegüket tekintve kommunisták maradtak.

A mi pártunk 1989-ben a Magyar Szocialista Munkáspárt névvel kezdte meg működését, jelezve azt, hogy vállalja a közösségi társadalomeszméjét, és az elvi folyamatosságot a magyar kommunista

mozgalommal. 1993-ban Munkáspárt névre váltottunk, érzékeltetve, hogy új párt vagyunk, és egy olyan társadalmi réteget vállalunk fel, amelyet senki más: a munkásságot.

2005-ben két szót tettünk a nevünkhöz: a magyar és a kommunista szót. Világossá tettük, hogy mi a magyar embereket, a magyar érdekeket védjük egy olyan világban, amikor a hatalom más országok érdekeit szolgálja ki. A kommunista szó is üzenet volt: mi nem csapjuk be az embereket, mi nem a kapitalizmust védjük baloldali jelszavakkal, hanem közösségi társadalmat akarunk, mert ez az egyetlen megoldás az emberek gondjaira.

Sok csábítás volt arra, hogy a névvel együtt a lényegét is változtassuk meg, és legyünk olyan párt, amely szavakban mindennap szidja a tőkét, de a valóságban együtt él vele. Nem vállaltuk a megalkuvás, az opportunizmus útját, mert a dolgozó embert nem szabad becsapni. Még akkor sem, ha pillanatnyilag nem is áll a programunk mellé.

A hatalom most fenyegeti nevünket. Nekünk jó a mostani név, a hatalomnak nem az. Nem akar maga körül olyan pártot látni, amelynek neve arra a korra emlékeztet, amikor mindenkinek volt munkája, tisztességes jelene, és kiszámítható jövője.

Mit tehetünk mi? A törvény egy évet ad arra, hogy mindenki feleljen meg a törvénynek. Mindenekelőtt megőrizzük nyugalmunkat. Nem először és nem utoljára találkozunk a tőkés hatalom támadásával.

Elmondjuk a világnak is, hogy Magyarországon már ezt is meg lehet tenni. Elmondjuk a magyar társadalomnak, a magyar értelmiségnek, hogy „vétkesek közt cinkos, aki néma”, vagyis ha hallgatnak, hallgatásukkal engednek, hogy Magyarország tovább csúszsék a politikai és szellemi sötétség felé. Megteszünk minden olyan jogi és politikai lépést, amit meg lehet tenni.

És végezetül összedugjuk a fejünket, a párt Központi Bizottsága, országos és helyi vezetői, a párt egész tagsága, és eldöntjük, mit kell tennünk ahhoz, hogy tovább élhessen pártunk, az egyetlen magyarországi erő, amely a pénz uralma, a tőke ellen küzd, és a közösségi társadalomban látja a jövőt.

A tőkés urak egyben biztosak lehetnek: mi nem adjuk fel!

A VÁLSÁGNAK NINCΣ VÉGE, FIZESSENEK A GAZDAGOK IS!

A válságnak nincs vége, fizesse mindenkinek a terheket! – mondta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, aki a múlt héten Fogarasi Zsuzsanna alelnök és Kovács István elnökségi tag társaságában Bajára látogatott. A városi piacon a helyi kistermelők és kiskereskedők gondjaival ismerkedett. A Csermák téren nyilvános sajtótájékoztató

keretében mutatta be a Munkáspárt Új Programját. Ígérek helyett tetteket, közmunka helyett valós munkát akarunk, a terhek áthárítása helyett a terhek megosztását, parlamenti cirkusz helyett ellenőrizhető és visszahívható képviselőket akarunk! – emelte ki. A válságnak még nincs vége! – húzta alá. A gazdagokat meg kell adóztatni, és ez a kormány dolga és felelőssége.

Kalapos Mária, a Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, Bács-Kiskun megyei elnöke emlékeztetett arra, hogy a szocializmus idején Baján és környékén jól működő gyárak, üzemek voltak, köztük a Finomposztó Vállalat, a Ganz Villamossági Művek, a Konfekció Üzem - Fehérnemű Gyár, a Kismotor és Gépgyár. Családok százainak adtak munkalehetőséget, ma nincsenek, vagy csak töredékei működnek. A Bácsfűs sok névváltoztatás után éppen csak árnyéka önmagának. A környék mezőgazdasága, a Bajai Kukoricatermesztési Rendszer, a Hosszúhegyi Mezőgazdasági Kombinát világhírnevet hozott nem csak Bajának, de hazánknak is.

A nagy többségnek volt elfogadható élete, biztos jelene, kiszámítható jövője. Ma pontosan neki, a nagy többségnek, bizonytalan a jelene, kiszámíthatatlan a jövője. Ma milliók vannak munka nélkül, fiatalok ezrei nőnek fel úgy, hogy munka nélkül kezdik fiatal felnőtt életüket – mondotta a párt megyei vezetője.

A rendezvény kedves színfoltjaként Thürmer Gyula köszöntötte a 94 éves Kosán Máriát, aki 65 évvel ezelőtt csatlakozott a párthoz.

Zsigó Róbert, Baja polgármestere és a térség országgyűlési képviselője a bajai Városházán udvariassági látogatáson fogadta a Munkáspárt elnökét. Hangsúlyozta, hogy a város vezetése fontosnak tartja, hogy a helyi társadalom minden rétegével jó viszonya legyen, és a lehetőségein belül segítse problémáik megoldását.

Az országosan ismert tények mellett kimondottan a bajai térségre jellemző témák is megbeszélésre kerültek. Egyebek között Thürmer Gyula tolmácsolta az aznapi piaci árusok kritikái észrevételét a polgármesternek, mely szerint a próbaként bevezetett piaci parkolási rend (1 órában maximálva a piac közvetlen közelében) gátolja az amúgy is csökkenő piaci áruforgalmat.

A polgármester szólt arról, hogy a korábbi, áldatlan állapotokon mindenféleképpen változtatni kellett, viszont ígéretet tett arra, hogy hosszabb időintervallum tapasztalatai alapján, ha azt valós szükségletek igazolják, a parkolási rendet változtatni fognak.

Thürmer Gyula elmondta, hogy a Munkáspárt jól ismeri a dolgozó emberek életét, s az emberek értékelik, hogy a Munkáspárt 24 éve következetesen kiáll mellettük. A találkozóon jelen volt Kalapos Mária, a párt Bács-Kiskun megyei elnöke és Drávai Ferenc, a Munkáspárt Baja városi pártcsoportjának vezetője is.

ZUGLÓ: MIT KELL TENNI A VÁLASZTÁSOKIG?

Zuglóban, a budapesti 7. régióban keményen megkezdjük a munkát. Ismerjük az elvárásokat, tudjuk és érezzük a felelősségünket is. A Központi Bizottság határozata alapján – mivel a fővárosnak ezen részén a párt a társadalmi-politikai vérkeringés szerves része – a zuglói 8. OEVK-ben jelöltet kell állítanunk. Ami kedvező, hogy Zugló jelentős része ide tartozik, ismernek és elismernek bennünket. A képviselőjelölt személye sem okozott problémát: Hajdu József évtizedes munkásságával, sok választás tapasztalatával és szakmai-politikai felkészültségével egyértelművé tette a döntést.

A technikai előkészületet azzal kezdtük, hogy a régióban elkészítettük a 8. OEVK térképét, korábbi utcajegyzékekből összeállítottuk az aktuális utcajegyzéket, számba vettük, hogy az előző választásokon körzetenként mennyi ajánlást és mennyi szavazatot kaptunk. Ezzel képbe kerültünk, hogy – belső köreinken túl – merre is kell keresgelnünk a potenciális támogatóinkat.

A 2012. október 19-én, a régiós elnökségi értekezleten felmértük a felkészülési feladatokat. A 2012. november 13-i taggyűlésen meghatároztuk a tagság feladatát, írásos tájékoztatást adtunk a választási eljárás új, illetve éppen aktuális rendszeréből adódó tennivalóinkról, létrehoztuk a választási folyamatot szervező munkacsoportot.

Minden párttagban tudatosítottuk, a helyi, és ebből adódóan a párt országos választási sikere személyesen az ő munkájának eredményességétől is függ. Jeleztük, az ajánló szelvény gyűjtése vagy az aláírások megszerzése így is, úgy is nagy munka. Csak tudatos felkészülés mellett lehet eredményes. Mára minden tagunk megértette: annyi ajánlást fogunk tudni felmutatni, amennyit mi, személyesen irattunk alá, tettünk le az irodában.

Egy biztos, hogy sok-sok névvel, címmel kell rendelkezniük a jelölésig, olyanokkal, akikről már tudjuk, hogy számíthatunk rájuk, akik támogatni fogják jelöltállításunkat. Most az a feladat, hogy minden elvtársunk és támogatónk üljön le papírral, ceruzával a kezében, és minden rokont, barátot, szomszédot, ismerőst, korábbi kapcsolatokat számba véve írja

sorba a neveket, címeiket. Gondolja végig, kikhez mehet ajánlásért. Ezt a munkát a taggyűlés óta már két hónapja végezzük, s a leadott listákkal az elvárhatónak kb. felénél tartunk. Javasoljuk a többi tagszervezetnek is: mielőbb kezdjék el a közös gondolkodást, mert ez a munka lassabb, mint ránézésre tűnik!

Ma már azt is látjuk, vannak elvtársaink, akikkel együtt kell leülnünk, hogy a saját listájuk összeálljon, de lassacskán mindenki sorra kerül. Egyénekenként, csoportban – mikor melyik a hatékonyabb. Ezt a munkánkat egészen a jelöltállításig folytatnunk kell, hiszen minden egyes ajánlóra nagy szükségünk van.

2013. január 4-i munkacsoport megbeszélésünkig idáig jutottunk. Ellenőriztük az előirányzatunkban meghatározott feladatok teljesítését, s ismét írásban rögzítettük a megbeszélte határidőket. Március-április hónapokban a pártprogram személyes átadásával keressük fel támogatóinkat a támogatásunk megerősítését kérve, mint ahogy folytatjuk utcai jelenlétünket is.

Míg a parlament újabb és újabb ötleteket szül, a nagy pártok fizetett „aktivistákat” fognak felfogadni, addig nekünk keményen kell dolgoznunk a tömegbázis szélesítéséért.

Az emberekért, magunkért, egy élhetőbb társadalomért.

BARÁTHNÉ ÉVA

A VONAT NEM VÁR

A sportszarnok előterében már jó időben gyülekezik a közönség.

Istvánékkal vagyok, és találgatjuk, hogy Demjén Rózsi biztos elénekli a láthatóan dugig teltházás koncertjén, hogy „a vonat nem vár, a sorompó áll”. A fiatalok csoportokba tömörülnek, hangosabbak, másokon „elegáns” testdisek vagy éppen a látható jóltartottság érzése.

Míg beszélgetünk az aréna előterében, odajön hozzánk, ránk köszön Boglárka, akit valamiért Boglárnak hívtunk. Csinosan jó középkorú. Jól ismertük őket, korán elhunyt mérnökember férjével. Mint aki a szomorúság kendőjét teszi a feje köré, mondja, hogy most novemberben bocsátották el munkahelyéről. Az ünnepek előtt, s itt az új év. Egyedül él, diplomás fia Ausztriában felszolgál.

Kérdezi, hogy tudunk-e valamilyen lehetőséget, akármilyet. Mert ő az elmúlt egy hónapban akármilyet sem talált. Arcán kutató félelem, terhes aggodalom.

Egymásra és összenézünk, gondolkodunk. Nem tudunk. Mondjuk, hogy most nem olyan idők járnak. Az a vonat már elment. Mivel mostanában a leghatékonyabb magyar recept a dolgozók elbocsátása. A koncert végén keres bennünket, csatlakozni akar, s mikor mennénk, jönne velünk. István szégyenkezve mondja, hogy telt ház van az autóban. Boglár bólintott, semmi baj, mondja lemondó belenyugvással, mindenütt telt ház van...

Mellé lépek, és beállunk a késő éjszakai buszra várók közé.

NAGYVÁRI LÁSZLÓ

MÚLT ÉS JÖVŐ KÖZÖTT

A 151-es buszon, a Gyömrői úton utazva lehuppantam egy négyes ülésen két idősebb munkás kinézetű ember mellé. Egyikük nagyon rég utazhatott erre, mert a társa kedélyesen mesélte neki, hogy milyen gyárak voltak itt annak idején. „Itt volt a Kőbányai Textil, itt pedig a Magnezit, a Ceruzagyár, egyedül a Richter maradt. Még a Zalka Máté teret is átnevezték, ami Liget tér lett. Alig tudtunk akkor felszállni a buszra, mert annyian voltak rajta!”

Nines itt már semmi – mondja a másik. Már a Chinoint is elvették, vagy ki tudja...

Itt léptem be én kelletlen udvariassággal. „Sanofi lett a Chinoin, tehát ez sem a miénk, és folytattam: Nézze el nekem, ha megkérdezem, miért mesélt ezekről a tragikus változásokról ilyen könnyedén, enyhén mosolyogva?”

Nem sértődött meg, kicsit méricskelt, majd válaszolt: „Tudja, valójában tiltakoznom kellene, de most még van munkahelyem, és ezért nem ugrálok.”

Itt az utazásunk végéhez is értünk, és miután leszálltunk, a kabátom belső zsebéből kivettem és átadtam neki pártunk új programját, amit simán elfogadott.

Láthatóan nem tudtak hova tenni, mégis úgy láttam, hogy végig is olvasták a programunkat.

Látták, mi volt a múlt, olvasták, mi lehetne a jövő. Talán lesznek új gondolataik.

KOCH JÁNOS

TÓTH ISTVÁN EMLÉKÉRE

Súlyos veszteség érte a Munkáspártot. Hosszan tartó betegség után, életének 76. évében eltávozott közülünk Tóth István elvtárs, a Munkáspárt Komárom-Esztergom megyei elnöke.

1937-ben született. A szocializmus évtizedeiben fontos szerepet vállalt a magyar bányaiipar fejlesztésében. A bányában, a bányászok között tanulta meg, hogy mi a munkásérdek, mi az osztályharc, mi a szocializmus.

Osztálytudata nem hagyta cserben 1989-90-ben sem. Első perctől kezdve tudta, hogy kik a barátok és kik a kádári szocializmus elárulói. Tudta, hogy nem a szocializmus megjavításáról van szó, hanem a munkás-paraszthatalom megdöntéséről. Részesen volt a Munkáspárt újjászervezésének. Önkormányzati képviselőként a polgári demokrácia intézményeiben is védte a rendszerváltás veszteségeinek érdekeit.

Védte a pártot a reformista-opportunista támadások idején, és küzdött a Munkáspárt marxista-leninista jellegének megőrzéséért. A Központi Bizottság tagjaként, Komárom-Esztergom megyei elnökként dolgozott a párt megismertetéséért, a civil kapcsolatok építéséért.

A Munkáspárt tagsága becsülte, tisztelte és szerette, mert igaz, kommunista ember. Színesen, de konkrét értelemmel beszélt, kedves humorral lágyítva szavait. Gyakran felszólalt a Központi Bizottság ülésein és a megyei elnöki értekezleteken. Mindenki figyelt szavaira, amelyek távol álltak a nagyképzű bikkfanyelvtől és hivatalos okoskodástól. Szerényen, közvetlen módon tanította környezetét.

„A temetésemen se felejtsetek az eszmei tisztaságot és a munkást!” – mondta utolsó időszakában. Aggodalommal

és bizakodással érdeklődött a Munkáspárt iránt. Elvtársai mindenről tájékoztatták, és ettől picit vidámabb lett. Néha kedves humorral figyelmeztetett bennünket botorságainkra.

Szervusz Pista! Nem felejtünk el! Az élet menni fog, bízzál bennünk!

„Van itt alatt örök tavasz, a bányásznak hű szíve az.
Nem hervadó a kikelet, benne a virága szeretet.”

FOGARASI ZSUZSANNA

VASAS – EZREDVÉG ZENÉS IRODALMI ESTEK

Szeretettel meghívjuk
2013. január 25-én (pénteken) 17 órai kezdettel

FIGARO A VASASBAN

Sárkány Kázmér
ária és dalestjére

Közreműködik: Hegedűs Valér zongoraművész és Kassai Franciska előadóművész

Házigazda: Baranyi Ferenc Kossuth-díjas költő, műfordító

A műsor előtt bemutatásra kerül Drégely István új verseskötete.

Minden érdeklődőt vár a Vasas Központi Könyvtár Alapítvány
a Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében
(1085 Budapest, Kőfaragó utca 12.)

KÍNA: BESZÉLJÜNK ÉRTELMESEN!

A hivatalnokok, vezetők és az ő ténykedéseikről beszámoló hírek bürokratikus, klisékből építkező nyelvezetét figurázta ki a Zsenmin Zsipao központi pártlap azután, hogy Kína új vezetői hadat üzentek a megkövesedett hivatali formalitások egy részének.

Nincs beszéd, amely ne lenne „fontos”, nincs fogadtatás, amely ne lenne „meleg” – írta egyebek közt a lap, arra buzdítva az olvasókat, hogy egészítsék ki a panelek listáját. Így csatlakoztak hozzá 4300 bejegyzéssel, és így került rá például az, hogy a vezetők leginkább „nagyra értékelték”, a látogatások „barátiak”, az eredmények pedig „óriásiak”.

Az esetleg negatív hírekben főleg „illetékes osztályok” megnevezéssel találkozni, míg a pozitívokban a szervezeti egység pontos neve szerepel – jegyezte meg az egyik hozzászóló. Voltak, akik a különböző, ám szóhasználatukban mégis hasonló értekezleteken elhangzó vissza-visszatérő (jel)szavakkal egészítették ki a felsorolást. Olyanokkal, mint „emeljük magasra”, „gyorsítsuk fel”, „haladjunk előre”, „örizzük meg” vagy „biztosítsuk”. A „hivatalos, üres kifejezések” gyűjteményét több internetes oldal, köztük a Hszinhua állami hírügynökség portálja is átvette.

Kína tavaly novemberben megválasztott új pártfőtitkára, Hszü Csin-ping a kommunista párt politikai bizottságának első ülésén a közembereket irritáló bürokrácia egyes elemeinek felszámolását sürgette. Elfogadtatta például, hogy a vezetők látogatásakor ne legyenek üdvözlő transzparensek, virágkompozíciók, nagy fogadások, és a vörös szőnyeget se gurítsák ki. Úgy döntöttek, hogy a hivatalos utazások és ellenőrző körutak alkalmával a közlekedési akadályok, útlezárások, biztonsági intézkedések mértékét le kell szorítani, a politikai bizottság tagjai pedig nem vehetnek részt különböző szalagátvágási vagy alapkövetelési ceremóniákon, konferenciákon, kivéve, ha erre külön felhatalmazást kapnak. Határozat született arról, hogy külföldi utakra csak indokolt esetben utazhatnak a vezetők, és az eddiginél kisebb kísérettel. Megállapították azt is, hogy az esetek többségében a vezetők reptéri fogadásához nincs szükség a külföldön élő kínaiak, ott működő intézmények képviselőinek vagy diákoknak a jelenlétére, zászlólengetésükre.

BETILTVA AZ OSZTRÁK KURUC.INFO

Több év börtönbüntetésre ítélt egy bécsi esküdtbíróság a helyi „kuruc.info” üzemeltetése miatt három férfit, köztük az osztrák szélsőjobbaldali körök egyik ismert alakját.

A perben kilenc év börtönt róttak ki a szélsőjobbaldali nézeteiről ismert Gottfried Küsselre (képünkön). Az ítélet szerint ő volt a honlap ötletadója és bejegyzője. A honlap adminisztrátora, Felix B. hét, portál rendszergazdája, Wilhelm A. négy és fél év börtönt kapott. Mindhármukat a holokausztagadást és a náci eszmék terjesztését tiltó osztrák törvény megsértése miatt marasztalták el. Küssel esetében súlyosbító körülményként vette számításba a törvényszék, hogy 1994-ben 11 éves börtönbüntetést kapott, szintén náci eszmék terjesztése miatt.

Az ítélet nem jogerős, a védők fellebbezést nyújtottak be. Az osztrák hatóságok három évig sikertelenül próbáltak fellépni az „alpen-donau” (Alpok-Duna) nevű internetes portál ellen, mert az egy egyesült államokbeli szerverről működött. Végül úgy jutottak a nyomára a gyanúsítottaknak, hogy az ottani hatóságokkal együttműködésben megszerezték a szerver hozzáférési kódját, és megfigyelték a honlap adatforgalmát.

Ami Bécsnek sikerült, vajon miért nem sikerül

Budapestnek? Se az MSZP-nek, se a Fidesznek nem sikerült elérnie, hogy Washington lépjen. Vagy nem is akarták igazán, mert kapóra jön a Jobbik? Vagy a Fehér Házban gondolják úgy, hogy kell a magyarországi „fasiszta veszély”? Undorítóbbnál undorítóbb válaszokat kaphatunk csak... Pedig cselekedni kellene!

EGYETEMISTÁKAT GYILKOLTAK A TERRORISTÁK

Lapzártánkkor 82 halálos áldozata és több mint 160 sebesültje volt annak a robbanásnak, amely kedden történt az aleppói egyetemen. Mohammad Vahid Akkád, a tartomány kormányzója személyesen közölte ezt a mérleget az AFP francia hírügynökséggel, hozzátéve, hogy „a terrormerénylet a diákok ellen irányult a vizsgák első napján”. Megerősítette a számokat az aleppói egyetemi kórház egyik orvosa is. A robbanás a művészeti és az építészeti kar épületeiben tett kárt.

Az aljas és véres merényletek, a Nyugat nyomása ellenére Bassár el-Aszad szíriai elnök posztján marad 2014-ig, mandátuma lejártáig, sőt harcba száll az újabb hétéves államfői megbízatásért – közölte a szíriai külügyminiszter-helyettes. Fejszál Mekdad szerint nem a fegyvereknek, nem a külföld akarátának, hanem a szíriai embereknek kell döntenie saját jövőjükéről. Tárgyalni kell, azonban Szíriában csak a hatalom akar párbeszédet, a nyugatról támogatott ellenzék semmilyen békés megoldásban sem érdekelt. Szergej Lavrov orosz külügyminiszter nem véletlenül sürgette,

hogy az ellenzék a fegyveres szembenállás folytatása helyett előfeltételek nélkül kezdjen tárgyalásokat a vezetéssel. „Az a hozzáállás, amely a szíriai államfő távozását támasztja feltételül, újabb és újabb halálos áldozatokat követel, és ezekért az áldozatokért azok viselik a felelősséget, akik ezt az álláspontot

képviselik” – fogalmazott az orosz diplomácia vezetője.

Év eleji beszédében Bassár el-Aszad szíriai elnök is megbékélési konferencia megrendezését javasolta. Az államfő a damaszkuszi Operaházban tartott közel egyórás beszédében azt javasolta, hogy a tanácskozáson mindenki részt vegyen, aki „nem árulta el Szíriát”. Össz nemzeti párbeszéd révén koalíciós kormány alakulna, amely megrendezné a választást. Általános amnesztiát hirdetnének, és népszavazásra bocsátanának egy nemzeti chartát, amely szavatolná az ország egységét – jelezte az elnök.

Aszad válságrendezési tervének legfőbb feltétele, hogy a térségbeli és a nyugati országok vessenek véget a terroristák kiképzésének, pénzelésének és felfegyverzésének. Mihelyt ez megtörténik, a hadsereg tüzszünetet hirdet – mondta Aszad. Az államfő szerint Szíriában valóban háború dúl, de – mint fogalmazott – nem a hatalom és ellenzéke között, hanem a nép és a gyilkosok, a haza és ellenségei között. „Terroristákkal harcolunk, akik az al-Kaida eszméit vallják, amelyek idegenek a szíriai kultúrától és az iszlámtól” – hangoztatta Aszad.

A szíriai ellenzék azonnal elutasította Aszad békekezdeményezését. Catherine Ashton, az EU kül- és biztonságpolitikai főképviseleje közleményében kijelentette, hogy nem hajlandók tárgyalni. ■

MEGHÍVÓ

„Nem leszünk a Nyugat bábja!”
- filmvetítéssel egybekötött beszámoló Szíriáról -

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk
a Munkáspárt Baross utcai központi székházának 3. emeleti tanácstermében.

Időpont: 2013. január 22., kedd, 16.00 óra.

Program:

Megnyitó beszédet tart: Fogarasi Zsuzsanna
Az „El a kezekkel Szíriától” című filmet Benyovszky Gábor mutatja be
Szír barátaink beszámolója legújabb hazai élményeikről
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke előadást tart Szíriáról
Kötetlen beszélgetés az előadókkal

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A Munkáspárt nagy-budapesti szervezete

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

Hetven éve több mint 120 ezer magyar embert áldoztak fel a Don-kanyarban. Pontos számok ma sem ismertek, de változtat-e bármin a „minimális” 93 ezres, vagy a „maximális” 148 ezres szám? Katonák és munkaszolgálatosok voltak, apák és fiúk, akiknek otthon lett volna dolguk. Magyar katonaság a keresztes háborúk óta nem harcolt olyan messze a hazájától, mint akkor – értelmetlenebbül se soha. S valljuk meg, sokszor aljasabbul sem: a tábori csendőrség, a horthysta sonderkommandók és partizánvadászok az SS pribékeinél is véresebb nyomot hagytak Ukrajnában. Az ukránok sohasem támadtak ránk, sőt még a „bolvevista” Szovjetunió sem üzent hadat. Hatalmukat és úri gögjükét féltve az akkori magyar elit küldte meghalni és gyilkolni honfitársait, kiszolgálva a világ valaha volt legmocskosabb hatalmát, a náci Németországot.

Apák és fiúk haltak meg. Az ő fiaik és lányaik nem születhettek meg soha. Erre örökkön örökké emlékeznünk kell. Nem felejtve gyilkosaikat, Horthy Miklós nagyméltóságút, s azokat sem, akik ma hőskultuszt próbálnak teremteni a véres parancsot kiadóknak. Hende Csaba honvédelmi miniszter, kardbojtot suhogtató történészei szégyelljék magukat!

Mi meg álljunk meg egy pillanatra ilyenkor minden évben, fejet hajtva, tisztességgel. Emlékezve az áldozatokra, s nem felejtve a bűnösöket.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.